

en Grændse for ikke at komme for vidt ud, da man jo ikke kan give Tilskud til Alle uden Undtagelse, hvad der vilde føre altfor vidt. Man kan maaſte aabne Livrenteanstalten for Indskud mod en Rente af 5 pCt. for Alle, men at aabne den med Tilskud til Alle, kan ikke gaa an. Hvorfor er Ministeren imidlertid kommen til dette Forslag? Jeg antager tildeels ledet derved, at Kommunerne ikke skulle have nogen Forpligtelse. Jeg antager, at det er en af Grundene for, at han ikke trækker Grændsen, thi drages Grændsen, er der selvfølgelig ingen Fare; men naar man ønsker Styret fra neden, maa man nødvendigvis forpligte Kommunerne til ogsaa at yde Noget. Understøttelsen maa fremdeles være større, naar den skal være til virkelig Hjælp. Tænke vi paa Samfundsklasser, hvort Folk have en lille Kapital eller have sikret sig paa en eller anden Maade, er 200 Kr. tidt meget rigeligt; men tænke vi paa Folk, som slet Intet have, og som ere aldeles vækkede, hvad de fleste Arbeidere vistnok ville være ved 60-Aars Alderen, saa vil det blive en smal Rost, at være sat paa 200 Kr. Vi maa i saa Henseende bedre op, om det skal føre til Noget, men dette vil ialtsaa atter forhøje Beløbet. Altsaa paa den ene Side skulde jeg være mest tilbøjelig til — men det ligger jo forøvrigt ikke for i Dieblicket — at trække en Grændse, men paa den anden Side skulde Rassen i Virkeligheden staa aaben for Alle, saa at man ikke kom til en skjøn Dag at sige: Nu er der Intet mer! Endelig maa for det Tredie Rassen bygges fra neden, med en Bestyrelse, der er sammensat af Interesjenter og Andre, som støtte dem, og for det Fjerde er det, saavidt jeg kan skjønne, ogsaa nødvendigt at tænke paa dem, der nu føre Kampen, og ikke alene paa dem, som ville føre den om en Menneſtealder. Jeg skjønner ikke, at de af mig udtalte Tanker lade sig indpode paa dette Lovforslag; der vilde nok saa ikke være Noget af det tilbage, og jeg ser altsaa ikke engang, at dette Forslag fra den høitærede Minister — ja, det er jo ikke saa underligt, at man tykkes bedre om sit eget — er saa heldigt som vort i 1875, som han dog erklærede for et ubrugeligt Grundlag. Jeg synes ikke, at der her er noget virkeligt Grundlag, og der, hvor nærmere Udførelse skulde have fundet Sted, henvises der oven i Ryk til Regu-

lativet. Hvor der er Noget, synes jeg, det er feilt, og hvor man kunde ønske, at der var Noget, henvises man til Regulativet! Efter disse Bemærkninger ville ærede Herrer kunne forstaa min Stilling. Jeg er en ivrig Ven af Alderdomsforsjrgelsen — det vil ogsaa fremgaa af det Foredrag, jeg her har holdt — men jeg er overbevist om, at der skal stæres anderledes igennem, at der skal stæres anderledes til, naar det virkelig skal komme den virkelige Arbeidsklasse til Nytte. — I en Henseende forundrer det mig noget, at dette Forslag er kommet frem. Da vi for nogle Aar siden — det var det ærede Medlem for Nørresundby (Suel) — stillede en Forespørgjel til Indenrigsministeren, om han var betænkt paa at komme med et saadant Lovforslag, hvad sagde da den høitærede Indenrigsminister? Han sagde: Ja, det er vel en Tanke, man maaſte kunde tage under Overveielſe — jeg veed ikke, om det var ved Behandlingen af Forslaget eller, da Forespørgjelen blev stillet, at dette blev udtalet — men nu var der hverken No eller Tid til at behandle et saadant Forslag; det skulde behandles under rolige Forhold, hvor der var ganske anderledes Enighed tilstede imellem Repræsentationen og Ministeren. Jeg veed ikke, om den høitærede Finantsminister mener, at Forholdene nu ere særlig rolige og særlig egnede til at tage Lovforslag af den Bestaffende op til Behandling? Det forekommer rigtignok mig, at hvilke Virkninger et saadant Lovforslag skal have, særlig beror paa Udførelsen og paa den Tillid, med hvilken det bliver modtaget af de Paagældende. Jeg skal imidlertid ikke besvare dette Spørgsmaal, men blot henstille det til de ærede Herrer og henstille til den høitærede Finantsministers Overveielſe; om han mener, at Tiden er særdeles meget roligere nu end for 2—3 Aar siden til at faae Forslag af den Art gennemførte.

Falbe-Hansen: Det er jo ganske vist, som den ærede Taleer sluttede, at den nuværende Tid er ikke saaledes, at den kan egne sig til at gennemføre Forslag som det nærværende, og medens det jo ellers vilde være et Forslag, som vilde være Gjenstand for udførlige Forhandlinger, som vilde tage mange Dage, har man jo under nuværende Forhold, hvor der efter Ministerens Udtalelse